

Jeg er altså ikke uenig i hr. Bruno Jerups synspunkt med hensyn til, at der skal være basisbevillinger, og at de skal være stigende. Men ændringen i forskningsrådenes system bør medføre, at der gives større, flerårige bevillinger, så bureaukratiet i forskningen reduceres. Der skal være færre kasser at gå efter, og der skal være lidt større, flerårige bevillinger. Vi skal turde sats på at give dygtige forskere den håndsækning, at de har en flerårig horisont for de bevillinger, der gives, og hvis det så viser sig, at de går døde, eller det viser sig, at det var forkert tænkning, skal der selvfølgelig ved hjælp af evalueringsinstrumentet også være mulighed for at omallokere pengene. Der må være en garanti i systemet.

Men som sagt er ønsket her at give lidt større og flerårige, men også tværrådslige bevillinger. Derfor skal der tænkes i en tværrådslig sammenhæng.

Hr. Henning Urup fra Venstre var inde på, at lovforslaget er et godt udgangspunkt for behandling af forskningsrådgivningssystemet, og det er jeg glad for. Der har også været et meget stor forarbejde ikke blot i ministeriet, men også i det udvalg, som blev nedsat efter OECD's evaluering – det såkaldte Knud Larsen-udvalg, opkaldt efter departementschefen i Forskningsministeriet, men altså med en repræsentation, der både reflekterer forskningsverdenen og det danske erhvervsliv – og som har forberedt den betænkning, der danner grundlag for lovgivningen. Der har altså fundet et meget stort forarbejde sted.

Jeg håber, at hr. Urups tilkendegivelser om, at der bør ske nogle ændringer i lovforslaget, måske under udvalgsbehandlingen, kan blive lidt mere klare med hensyn til, hvor det er, ændringerne skal ske.

Der blev spurgt, om der er begrænsninger i Folketingets muligheder for at hente rådgivning – både for så vidt angår det øverste råd, Danmarks Forskningsråd, og for så vidt angår de statslige forskningsråd. Dertil vil jeg sige, at det er der ikke nogle begrænsninger i. Det kræver blot, at Folketingets Forskningsudvalg eller det udvalg i Folketinget, der måtte have kompetencen, spørger på det niveau, som man nu ønsker sig rådgivet fra.

Der blev sat spørgsmålstejn ved det antal forskningsråd, der er omtalt i lovforslaget. Dertil vil jeg sige, at det ikke er en tænk på et tal-øvelse, der har fundet sted i forbindelse med fastlæggelsen af det antal råd, som er omtalt.

Antallet af forskningsråd bygger grundlæggende på de anbefalinger, der kom fra betænkningssudvalget. Her var det tre råd. Det er så under regeringens behandling blevet til fire råd, fordi der er sket en opdeling af det humanistiske og samfundsvidenskabelige forskningsråd i to råd.

Der er også sket det, at det sundhedsvidenskabelige forskningsråd – i modsætning til, hvad der var anbefalet af betænkningssudvalget – ikke har fået det bioteknologiske område knyttet til det sundhedsvidenskabelige.

Man kan selvfølgelig altid sætte spørgsmålstegn ved det rigtige antal forskningsråd. Her har der i høj grad været et ønske om at signalere, at det også drejer sig om forenkling, om tværrådslige aktiviteter og om tænkning og forskning på tværs. Det er i høj grad her, nybruddene i forskning og viden sker, nemlig når man både samarbejder tværrådsligt og tværfagligt og tænker og forsker på tværs.

Jeg er glad for hr. Urups understregelse af det nødvendige samspil mellem den offentlige forskning og den private forskning. Det er i høj grad et synspunkt, jeg bifalder, og som jeg også gerne understøtter.

Også hr. Jens Jørgensen fra Det Konservative Folkeparti udtrykte anerkendelse af processen forud for lovforslagets fremsættelse, og den anerkendelse kvitterer jeg også for. Det har været et meget stort arbejde.

Hr. Kjeld Rahbæk Møller var inde på spørgsmålet om sekretariatsbetjeningen af Danmarks Forskningsråd. Her er der en klar opprioritering af Danmarks Forskningsråd. Jeg lægger vægt på, at Danmarks Forskningsråd får tilstrækkelig sekretariatsbetjening stillet til rådighed ikke alene fra Forskningsministeriets departement, men også fra andre ministerier, fordi vi som sagt her bygger på en tredeling af forskningsrådgivningen med Danmarks Forskningsråd øverst, dernæst de statslige forskningsråd og endelig de offentlige forskningsudvalg, som nu også bliver omfattet af lovgivningen.

Det er jo i sig selv et meget stort fremskridt, at vi nu får de offentlige forskningsudvalg i de enkelte sektorministerier, som er en realitet i dag, omfattet af et lovgrundlag og placeret i en arbejdsdeling med de to øvrige niveauer. Det er meningen, at der her skal være en sekretariatsunderstøttelse, der også dækker de øvrige ministerier – det kan være Erhvervsministeriet, det kan være Landbrugs- og Fiskeriministeriet, og det kan være Miljø- og Energiministeriet. Det er